

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Μετά τας νίκας. Ένας διαγωνισμός στρατιωτικών θυρίδων. Οι πεντακίςιοι σ'ιχουργοί. Και ή παταγωδής άποτυχία. Τό άστέιο τού Ματσοβίκα. Και τή θλιβερή λόγια τού πριγκιπίου Νικηλάου. Τό έπιθετον τού ναυάρχου Κουντουριώτη και ή ιστορία του. Ο φόνος ένός πργένου τών Κουντουριώτων. Ο γάμος πού μετετρέπη σε κηδεία, κτλ.

ΤΑ 1914, μετά τούς δύο κηφούρους Βαλκανικούς πολέμους μας, όποτε τό πατριωτικό άσθημα έφέλεγε όσον τών Έλλήνων τās καρδιάς, καθώς έλεγε ό μακαρίτης Ρέπουλας, προκηρύχθηκε ένας διαγωνισμός Στρατιωτικών Ποιημάτων, γιατί στους δύο πολέμους κατεδείχθη ότι υπήρχε σχετικώς μεγάλη έλλειψη γιά τόν Έλληνικό στρατό, έν συγκρίσει πρός τόν Σερβικό, και ιδίως τόν Βουλγαρικό, ό όποιο είχαν όρια τραγουδία, γιά νά ένθουσιάζουν τούς πολεμάς.

Τήν πρωτοβουλία τής προκηρύξεως τού διαγωνισμού αύτου είχε τό ύπουργείο τών Στρατιωτικών, στό όποιο και θά υπεβάλλοντο τά ποιήματα, γιά νά κριθούν, νά μ'ολοκληθούν και νά διδασχθούν στους στρατιώτες.

Τό ύπουργείο τών Στρατιωτικών έθώρησε ως άπαραίτητην ανάγκην τήν σύνθεση θυρίδων και λοστάν άσμάτων γιά τό στρατό, γιατί όι στρατιώτες μας, έορτάζοντες τας νίκας και μη έχοντες ειδή και θούρια και τραγουδία, τραγουδούσαν τό πάλιν... άντιστρατιωτικό τραγούδι :

Δέν με κλαίς, καήμεν ήμεις,
πού με γράφαν ταχτικό 1...

Πρόδρομος τής έπιτροπής, πού θά έκρινε τά ποιήματα, ήταν ό πριγκιπ Νικόλαος και μέλη ό Παύλος Ν. ρβάνας, Μπάμης Άννιος, Γ. Τσοκόπουλος, Ι. Δαμιόγγης και Άριστ. Κουρτίδης.

Η κρίσις όμως γιά τά υποβληθέντα ποιήματα, ή όποία συντάχθη στό ύπουργείο τών Στρατιωτικών και έφερε τήν ύπογραφήν τού... ύπουργού τών Στρατιωτικών, ήταν συντηρημένης ός τις στρατιωτικής διαταγής και έλεγε ότι δέν βραβύει κανένα από τά υποβληθέντα 500 ποιήματα, γιατί κανένα δέν ήταν άξιο βραβείου. Έτανούσε όμως έπί τά επανειθένα ποιήματα ήσαν τών κ. κ. Ν. Μπάρακλη, Ζ. Παπαντωνίου, Στέλιου Σπεράντζα, και τών κυριών Μαρίας Σταματέλλου και Έλ. Νεγροπόνθη.

Τό σταλόν ύπό τού κ. Ζαχ. Παπαντωνίου ποίημα είχε ως έξής :

Η λόγχη μου έχει ανάψει
κι' άστράφτει από ψυχή!
Πάνω ή φωνή τού Γένους,
όσάν πέλαγος ήχει...
Μου γνέφει ό Βασιληάς
(μου,
στ'άλογο όρθός, λαμπρός,
Γιά μας, γιά τά παιδιά
(μας,
γιά τήν Έλλάδα μας, Έμ-
(πρός 1...

Ο μακαρίτης Σπύρος Ματσοβίκας, μόλις έλαβε γνώσιν ότι έν τόν υποβληθέντων 500 ποιημάτων τά 493 ήσαν άνάετα λόγον, είπε :

—Μωρέ αύτό ήθελαν...στρατιωτική καθαίρεση 1...

Έννοείται ότι κανένα από τά ποιήματα αύτά ούτε μελοποιήθηκε ούτε

λεψε σλιηρά, γιά νά ξεχάση τόν πειρασμό τού χαρτοπαγιόνου. Άρχισε μάστιχα, γιά νά διασκοδάξη, νά φερεσθαι με μιά υπάλληλό του, τήν δεσποινία Ζουζνέτ Πεννεβάν. Μά ό πειρασμός τού χαρτιού ήταν πολύ μεγάλος. Ο Μοσκίν, αφού μάταια πάλαψε νά γλυτώση άπ' αύτόν, ένα βράδυ πήρε όδύς τις εισπραξίες τού καταστήματός του και πήγε και τίς έπαιξε σέ μιά λέσχη. Κι' αύτή ή ιστορία έξακολούθησε, μέχρι τή μέρα πού πούρησε όνομη και τά... Έπιπέτα τού μαγαζιού του. Η δεσποινίς Πεννεβάν, ή όποία τόν άγαπούσε, θέλοντας νά τόν γλυτώση από τήν αησυχία, πήγε και βρήκε τήν εμοίωση Μίντλετον και τής διηγήθηκε όλη τήν τελευταία ιστορία τού Μοσκίν. Κι' ή δυό τους τότε αποφάσαν νά τόν γλυτώσουν άλλη μιά φορά από τήν κακή μοίρα του και νά τόν κάνουν άνθρωπο. Τόν ώδήγησαν λοιπόν στό «Μόντε Κάρλο» κι' εκεί τού είπαν ότι ήσαν πρόθυμοι νά τόν βοηθήσουν, άν τούς έδινε τό λόγο του ότι θά σταματούσε όριστικώς τήν ταχτιά. Ο Μοσκίν όμως, από τίς καταρτίσεις και τή ξενιτειά, ήταν πού μισότρελλος. Κι' όταν έκρινε τού δήλωσαν ότι θά τόν έγκατέλειπαν, άν έξακολούθησε αύτή τήν άσπρη ζωή, έγινε έξάλλος από τό θυμό του. Και γιά νά... γλυτώση μιά και καλή από τίς ένοχλητικές συνιθολίες τους, έόγαλε τό πιστόλι του και τ' έβίαισε εναντίον τους.

Έίδα γιά τελευταία φορά τόν Μοσκίν μέσα στη φυλακή. Δέν τού έκανε καμιά εντύπωση ή έπισκεψίς μου. Είχε πού άποκτησθώ κι' είχε έναις επικίνδυνος έγκληματίας. Με παρεκάλει μάλιστα νά παρησθώ στην έκτέλεσί του, άν τού Κακουρηδικείο τόν καταδικάσει σέ θάνατο. Κι' έγώ φυσικά τού τό ύποσχέθηκα, γιά νά μη τόν διασπαστήσω...
ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

τραγουδήθηκε ποτέ στό στρατό μας 1...

—Μεγαλοურγία πράξου και γεγονότων και στείρασις έμνεύσεων πρός τίς ημερίαν των, είτε χαρακτηριστικώς και ό περιγραφή Νικόλαος.

Παύλο τών άναγνωστών μας θ' άγνοούν ίσως ότι τό έπιθετον «Κουντουριώτης» δέν είχε τό πραγματικό οικογενειακό έπίθετο τού ενόδξου ναυάρχου και τής άκογενείας του, αλλά ίνε... παρατσούκλι. Τό πραγματικό τους έπίθετο ήταν Ζέρβας. Τό «Κουντουριώτης» τούς έδόθη και έπεκράτησε κατόπιν ως έπίθετον, από τήν έξής ατία :

Ένας πρόγονός των, ό Λατζή-Γιώργης Ζέρβας, είχε φύγει από τήν Ύδρα και έμεινε πολύ καιρό στό Κουντούρα τής Μεγαρίδος. Όταν Ξαναγύρισε δέ στην Ύδρα, δέν φορούσε πιά τό Ύδραϊκό ένδυμα, αλλά Κουντουριώτικη ένδυμασία, πράγμα τού όποιον έκανε μεγάλη εντύπωση στους συμπατριώτες του. Άπο τότε λοιπόν τού χάρισαν τό παρεπίθετο «Κουντουριώτης», τό όποιον επεκράτησε τού πραγματικού έπιθέτου κι' έμεινε στους άγονότους.

Άλλά ιδίως τό παρεπίθετο αύτό έμεινε στην άκογένεια τών Ζερβών από τότε πού τό κώθησε ως ψευδώνυμο ό Άνδρέας Ζέρβας «Κουντουριώτης», έξαφανισθέντος τού «Ζέρβας» έντελώς.

Έπί τή εύκαιρία αύτή, θά ούς αναμνησθή και τό τραγικό τέλος τού Άνδρέα Ζέρβα ή «Κουντουριώτη».

Μιά Κυριακή, ό Άνδρέας Ζέρβας γύρταξε τούς γάμους τού γιού του Λαζάρου, όταν, άπάνω στό γλέντι, κάποιος Ύδραϊός, πού λεγόταν Καλοδύμος, παρησίφησε στη γιορτή, θέλοντας, όσναι και καλά, νά... δείξη έναν από τούς μουσικούς, εναντίον τού όποιου είχε προηγουμένω Έπακολούθησε, φυσικά, αναστάσις, και τέλος παρενέθη ό Άνδρέας Ζέρβας «Κουντουριώτης», γιά νά ήσυχάση τά πράγματα και ν' άπομακρύνη τόν άπερσκλητό ταραχοτά άπ' εκεί. Ο Καλοδύμος όμως, μόλις είδε τόν Κύρ - Άνδρέα νά έπιμυδαίνει, νόμισε φαινετα ότι θέλει νά τού έπιτεθή καιό ριχτήκε εναντίον του, τραυματίας αυτών θανάσιμος.

Κι' έτσι, ό γάμος έσείνω κατέληξαν σέ κηδεία 1...

Ο Άνδρέας Ζέρβας, αυτός ένε ένείνος πού έθασε τίς βάσεις τού μεγάλου πλούτου τών «Κουντουριώτων».

Ενμνησθή μιά θυγατέρα τού χαλιούτου Λαζάρου Κοσκινή πού με τά χρήματα πού π' έδότη στό έμπόριο... σέ λίγο τής 'Ευ κείνης.

Στά έμπορικά του «Λούβα και Λαβίν» έξ τωριώτης, κι' έτσι έγινε αύτό εύρύτατο γ πραγματικό έπίθετο τής άκογενείας κατόπιν.

Ίδού τώρα και μιά είδησις, παρμένη 1896. Είνε σχετική με τή βάρβαρη τή- βασιλείας Κωνσταντίνου και νύ...

«Τήν πρώτην τής Πέμ- τών άνακτόρων ή βάρ Διαδόχου Κωνσταντ μικρά πριγκίπη- λους τεθρίπων Λόχος πεζών χου, ενώ ή μνον. Τό 1' του Πανε Πρωκόπιο βασιλοπάεις .. τό μυστήριον πα, τό ύπουργικόν συμβούλιον, ό πρόεδρος και ό εισαγγελεύς τού 'Αρείου 1... οι Αδελφικοί έν μεγάλη στολή. Πρώ τού β χθη ή νόμιμος ληξιαρχική πράξις.

Ο Καλοκωτράνης έλεγε γιά τήν κοληψία : —Είνε ή καύ δύστροφη γυναίκα πού γνάφει στή ζωή

